

[Domov](#) > ... > [Družinske Zadeve In Dedovanje](#) > [Premoženska Razmerja V Zakonski Zvezi In Registriranem Partnerstvu](#) > [Premoženska Razmerja Med Zakoncema](#) > [Belgium](#)

Premoženjska razmerja med zakoncema

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Ali v tej državi članici obstaja zakonska ureditev premoženjskih razmerij med zakoncema? Kaj je v njej predvideno?

Za zakonca, ki nista sklenila pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema (*huwelijkscontract/convention matrimoniale*), od dneva sklenitve zakonske zveze velja zakoniti premoženjski režim, ki določa skupno premoženje, pridobljeno po sklenitvi zakonske zveze.

V skladu z zakonsko ureditvijo je premoženje zakoncev razdeljeno v tri kategorije. Obstajata dva sklopa osebne premoženja, ki pripadata zakoncema posamezno in zajemata vse premoženje, ki sta ga imela v lasti pred sklenitvijo zakonske zveze, ter vse premoženje, ki sta ga pridobila z dedovanjem ali darilom med trajanjem zakonske zveze, ali premoženje, ki nadomešča to premoženje (členi 2.3.17–2.3.21 civilnega zakonika (*Burgerlijk Wetboek/Code civil*)). Nekatero premoženje ali pravice se štejejo za osebne ne glede na to, kdaj so bili pridobljeni, čeprav je morda potrebno kompenzacijsko plačilo v skupno premoženje, če so bila za pridobitev zadevnega premoženja ali pravic uporabljena skupna sredstva; to se med drugim nanaša na dodatke k osebni lastnini vsakega zakonca, oblačila in predmete za osebno uporabo, pokojninske pravice itd. (za celoten seznam glej člena 2.3.18 in 2.3.19 civilnega zakonika). Tretja kategorija se nanaša na skupno premoženje in med drugim zajema vse dohodke, tako dohodke iz poklicne dejavnosti kot dohodke, ustvarjene iz osebne premoženja vsakega od zakoncev, ter premoženje, pridobljeno za plačilo med trajanjem zakonske zveze (člen 2.3.22 civilnega zakonika).

2 Kako lahko zakonca uredita svoja premoženjska razmerja? Katere so formalne zahteve v tem primeru?

Zakonca lahko premoženjski režim določita s sklenitvijo pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema. Po belgijskem pravu sta možni obliki premoženjskega režima ločeno premoženje (*scheiding van goederen/séparation des biens*) (s klavzulo o poravnavi ali brez nje (*clause compromissoire/verrekenbeding*)) na eni strani in splošno skupno premoženje (*algehele gemeenschap van goederen/communauté universelle*) na drugi strani.

Režim ločenega premoženja (členi 2.3.61–2.3.77 civilnega zakonika) zajema le dva sklopa premoženja: premoženje, ki pripada enemu zakoncu, in premoženje, ki pripada drugemu zakoncu. Dohodek vsakega od zakoncev ostane ločen, kar pomeni, da lahko vsak svobodno razpolaga s svojim dohodkom. Vendar to ne pomeni, da zakonca, ki sta se odločila za ločeno premoženje, ne moreta ničesar imeti v skupni lasti. Premoženje, ki ga imata v skupni lasti, se ne šteje za skupno premoženje, temveč za „nerazdeljeno“, zaradi česar se uporabljajo pravila splošnega prava o solastnini (člen 3.68 in naslednji civilnega zakonika). V tem režimu se priznava tudi poseben status skupnega bivališča. Zakonca se lahko odločita za strogo ločeno premoženje (*zuivere scheiding van goederen/séparation de biens pure et simple*), lahko pa vključita tudi dodatne klavzule za zagotovitev določene stopnje solidarnosti. Prav tako morata izrecno navesti, ali se strinjata s pravično

prilagoditvijo (*billijkheidscorrectie/correction en équité*), ki jo lahko sodišče uporabi v primeru razveze zakonske zveze zaradi nepopravljive nevzdržnosti zakonske zveze (*onherstelbare ontwrichting/désunion irrémédiable*).

V okviru režima splošnega skupnega premoženja ([člen 2.3.54 civilnega zakonika](#)) je premoženje skoraj izključno v skupni lasti. Ne glede na to, kako je bilo premoženje pridobljeno, vedno pripada obema zakoncema.

Pogodba o ureditvi premoženjskih razmerij med zakoncema je tudi formalna pogodba. Vse pogodbe o ureditvi premoženjskih razmerij med zakoncema morajo biti zapisane v notarski listini, da so veljavne ([člen 2.3.6 civilnega zakonika](#)).

3 Ali obstajajo omejitve svobode urejanja premoženjskih razmerij med zakoncema?

Zakonca lahko načeloma prosto uredita svoj premoženjski režim, če pri tem ne vključita nobenih klavzul, ki bi bile v nasprotju z obveznimi pravili, javnim redom ali zahtevo po usklajenosti premoženjskega režima ([člen 2.3.1 civilnega zakonika](#)).

4 Kakšni so pravni učinki razveze zakonske zveze, prenehanja življenjske skupnosti ali razveljavitve zakonske zveze na skupno premoženje?

V primeru razveze zakonske zveze, prenehanja življenjske skupnosti ali razveljavitve zakonske zveze premoženjski režim preneha, skupno premoženje pa je treba likvidirati in razdeliti. Način izvedbe tega je odvisen od veljavnega premoženjskega režima.

Če preneha zakoniti premoženjski režim, se skupno premoženje samodejno prenese v „poskupnostno“ skupno lastnino. Do likvidacije in razdelitve skupnega premoženja zakoncev se uporabljajo pravila splošnega prava o solastnini ([člen 3.68 in naslednji civilnega zakonika](#)). Za likvidacijo in dokončno razdelitev skupnega premoženja zakoncev je treba določiti natančno sestavo treh sklopov premoženja ([členi 2.3.41–2.3.50 civilnega zakonika](#)).

Če preneha režim splošnega skupnega premoženja, se skupno premoženje samodejno prenese v „poskupnostno“ skupno lastnino. V primerih, ko preneha režim strogo ločenega premoženja, se likvidira in razdeli samo morebitno nerazdeljeno premoženje. V takih primerih sodni zakonik (*Gerechtelijk Wetboek/Code judiciaire*) določa pravila o (sodni) likvidaciji in razdelitvi ([členi 1205–1224 sodnega zakonika](#)). Če so bili v režim ločenega premoženja vključeni določeni „mehanizmi prilagoditve“ ali če sta se zakonca dogovorila o možnosti pravične prilagoditve s strani sodišča, jih je seveda treba uporabiti.

5 Kakšne so posledice smrti enega od zakoncev na premoženjska razmerja med zakoncema?

V skladu s pravom o premoženjskih razmerjih med zakoncema se, če v pogodbi o ureditvi premoženjskih razmerij med zakoncema ni drugih klavzul, skupno premoženje razdeli na polovico. Preživeli zakonec tako pridobi polno lastništvo nad polovico skupnega premoženja.

V skladu z dednim pravom druga polovica skupnega premoženja prav tako preide v polno last preživelega zakonca, ki pridobi tudi užitek (pravico do uporabe in koristi) na osebem premoženju zakonca, ki je umrl prvi; to velja, če pokojnik ne zapusti otrok, zapusti pa brate/polbrate, sestre/polsestre ali starše/stare starše. Če pokojnik zapusti otroke, ti pridobijo golo lastninsko pravico nad celotno zapuščino. Preživeli zakonec pa pridobi užitek zapuščine. Če ni otrok, bratov/polbratov, sester/polsester ali staršev/starih staršev, preživeli zakonec pridobi polno lastništvo nad celotno zapuščino. V pogodbo o ureditvi premoženjskih razmerij med zakoncema je mogoče vključiti tudi posebne klavzule, ki zagotavljajo prednostno obravnavo preživelega zakonca po smrti enega od zakoncev ([člen 2.3.55 civilnega zakonika](#)).

Po dednem pravu je preživeli zakonec zaščiten tudi v primeru daril, ki jih je dal prvi umrli zakonec. Preživelemu zakoncetu se na primer obvezno dodeli minimalni delež zapuščine (nujni delež). V vseh primerih pa preživeli zakonec prejme vsaj užitek polovice premoženja iz zapuščine. Ta polovica zajema vsaj užitek nepremičnine, ki se je uporabljala kot glavno skupno bivališče, in gospodinjskih predmetov v njej, tudi če vrednost tega užitka

presega polovico vrednosti užitka zapuščine (člen 4.147 civilnega zakonika).

6 Kateri organ je pristojen za odločanje v zadevi, ki se nanaša na premoženjska razmerja med zakoncema?

Sodišča za družinske zadeve so pristojna za odločanje v zadevah, povezanih s premoženjskimi razmerji med zakoncema.

7 Kakšni so učinki premoženjskih razmerij med zakoncema na pravna razmerja med zakoncem in tretjo osebo?

Vsak od zakoncev ima pravico razpolagati s svojim osebnim premoženjem (člen 2.3.39 civilnega zakonika), razen skupnega bivališča. Tega eden od zakoncev nikoli ne more prodati ali obremeniti s hipoteko brez soglasja drugega zakonca (člen 215(1) starega civilnega zakonika). Skupno premoženje je treba upravljati v interesu družine. Praviloma lahko oba zakonca upravljata skupno premoženje in opravljata vsakodnevna dejanja, npr. v zvezi z gospodinjstvom in vzgojo otrok. V nekaterih primerih je tako upravljanje pridržano izključno enemu zakoncetu, na primer če se dejanja nanašajo na njegov poklic (člen 2.3.31 civilnega zakonika). V zvezi z dejanji, ki jih lahko zakonec opravlja samostojno, mora drugi zakonec spoštovati zadevno dejanje (člen 2.3.30 civilnega zakonika). Pri resnejših zadevah morata zakonca delovati skupaj; to velja na primer za najem hipotekarnega posojila ali prodajo nepremičnine (člena 2.3.32 in 2.3.33 civilnega zakonika). Če eden od zakoncev ne da soglasja, se lahko pravno dejanje razglasi za nično (člena 2.3.36 in 2.3.37 civilnega zakonika).

Dolgovi, ki so nastali pred sklenitvijo zakonske zveze, ter dolgovi, ki izhajajo iz dedovanj in daril, prejetih med trajanjem zakonske zveze, so osebni (člen 2.3.23 civilnega zakonika). Poleg tega so osebni tudi dolgovi, ki jih eden od zakoncev prevzame izključno v korist svojega osebnega premoženja (med drugimi dolgovi; za celoten seznam glej člen 2.3.24 civilnega zakonika). Dolgovi, ki jih eden od zakoncev prevzame v korist gospodinjstva in vzgoje otrok, so skupni (med drugimi dolgovi; za celoten seznam glej člen 2.3.25 civilnega zakonika).

Načeloma vsak zakonec za svoje osebne dolgove odgovarja s svojim osebnim premoženjem in dohodkom (člen 2.3.26(1) civilnega zakonika). Vendar ima to pravilo več izjem (glej člen 2.3.26(2) do (4) civilnega zakonika). Če dolg prevzameta oba zakonca, se lahko dolg izterja iz osebnega premoženja vsakega od zakoncev in iz skupnega premoženja (člen 2.3.27 civilnega zakonika). Dolg, ki ga je prevzel samo en zakonec in spada v kategorijo skupnih dolgov, se lahko načeloma prav tako izterja iz osebnega premoženja vsakega od zakoncev in iz skupnega premoženja. Vendar ima tudi to pravilo izjeme (glej člen 2.3.28 civilnega zakonika).

8 Kratak opis postopka delitve skupnega premoženja zakoncev v tej državi članici, vključno z ločitvijo, razdelitvijo in likvidacijo

Pogodba o ureditvi premoženjskih razmerij med zakoncema, ki je razvezana, ni več veljavna. Če zakoniti režim preneha, morata zakonca ali preživeli zakonec sestaviti popis skupnega premoženja in dolgov (člen 2.3.42 civilnega zakonika).

Najprej vsak zakonec pridobi lastništvo nad svojim osebnim premoženjem. Za vsakega zakonca se sestavi tudi obračun morebitnih kompenzacijskih plačil, dolgovanih med skupnim premoženjem in njegovim osebnim premoženjem. Obveznosti in kompenzacijska plačila se nato poravnajo in razdeli se čisto premoženje (člen 2.3.43(1) civilnega zakonika).

Premoženje se nato načeloma razdeli na enaka dela, razen če je določeno drugače (člen 2.3.50 civilnega zakonika).

Premoženjski režim je mogoče likvidirati s sporazumnim dogovorom. Premoženje, ki ga je treba vpisati v register pristojnega urada splošne uprave za patrimonialno dokumentacijo (*Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie/Administration générale de la Documentation patrimoniale*), se razdeli z notarsko listino. Če se zakonca ne strinjata glede likvidacije premoženjskega režima in delitve premoženja, notar, ki vodi likvidacijo in ga vnaprej imenuje sodnik sodišča za družinske zadeve, pripravi poročilo. Stranki lahko odobrita osnutek notarskega poročila. Če se z njim ne strinjata, morata vložiti ugovor zoper osnutek. Sodišče za družinske

zadeve lahko nato s sodbo odobri izjavo o likvidaciji, vključno z osnutkom delitve premoženja, in zavrne ugovore ali odloči, da so ugovori (v celoti ali delno) utemeljeni.

9 Kateri postopek obstaja za registracijo nepremičnin in kateri dokumenti ali informacije se običajno zahtevajo?

Potreben je vpis na podlagi notarske listine v register pristojnega urada splošne uprave za patrimonialno dokumentacijo.

■ Zadnja posodobitev: 08/05/2026

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.